

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-418-0136

Dato: 6. november 2009

Til

Folketinget – Udvalget for Fødevarer, Landbrug
og Fiskeri

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 24 af 28. oktober
2009.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Bjarne Laustsen (S).

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Lise Bo Nielsen

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere pressemeddelelse fra Biologisk Forening Nordvestjylland: "Naturen bliver taber, når tilskud ikke fungerer", jf. FLF alm. del – bilag 26.

Svar:

Der er tale om en fælles pressemeddelelse fra formændene for Biologisk Forening for Nordvestjylland, Landbo Thy og Landbo Limfjord. Ifølge pressemeddelelsen er lodsejere ikke villige til at ansøge om tilskud til natur- og miljøprojekter, fordi tilskuddene er skattepligtige, mens udgifterne til sådanne projekter normalt ikke kan fradrages i den skattepligtige indkomst.

Dette skal ses på baggrund af, at skattesystemet overordnet er indrettet sådan, at enhver indkomst beskattes, medmindre vi politisk har besluttet og lovgivet om at fritage en bestemt indkomst for skat. Derfor er den generelle regel, at modtageren af et tilskud skal medregne tilskuddet ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst.

Generelt er det også sådan, at der som altovervejende hovedregel alene gives fradrag for udgifter, som har til formål at sikre og vedligeholde erhvervsmæssig indkomst, medmindre vi politisk har besluttet og lovgivet om noget andet på bestemte områder.

Derfor overrasker det mig sådan set ikke, at der er eksempler på, at modtagere af natur- og miljøtilskud ikke får dækket hele deres investering i et natur- og miljøprojekt, hvis investeringen ikke vedrører driften af erhvervsmæssig virksomhed. Det ligger næsten også i "tilskud", at det er et bidrag til en udgiftskrævende aktivitet, men ikke nødvendigvis dækning af hele udgiften. I hvilket omfang tilskuddet svarer til udgiften, vil afhænge af de konkrete omstændigheder.

Efter min opfattelse kan en virksomheds investering i et natur- og miljøprojekt dog godt skrues sådan sammen, at den er til gavn for såvel virksomheden som naturen og miljøet. Der er mange variationsmuligheder. For eksempel kan en del af udgiften tænkes at være erhvervsmæssig og dermed fradagsberettiget, mens en anden del kan være natur- og miljø-mæssig, men så driftsfremmed, at den ikke er fradagsberettiget.

At en udgift skal være driftsrelateret for at være fradagsberettiget er efter min opfattelse både naturligt og hensigtsmæssigt. Det bør der efter min opfattelse ikke ændres på. At der så ikke er skattemæssigt fradrag for alle de udgifter, som vi kan tænkes at afholde til gode formål – f.eks. til naturgenopretning – bør efter min opfattelse ikke nødvendigvis være det afgørende. Det bør ikke udelukkende være de skattemæssige fradagsregler, der styrer, om vi går ind i sådanne projekter.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de grundlæggende principper på dette område har ligget fast siden Statsskattelovens indførelse i 1903. Mig bekendt har ingen partier foreslået at udvide fradagsretten på dette område.